

Krag: Jeg takker Handelsministeren for det Tilsagn, han her paa den fraværende Finansministers Vegne har givet.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Korsgaards Bemærkninger skal jeg indskrænke mig til at sige, at den eneste Henvendelse af dem, der er kommet til Udvalget, som ikke har været Udtryk for en ren og skær Protest, er Henvendelsen fra den Mand, som har Interesse i Totalisatorspørgsmaalet, og da Udvalgsflertallets Betænkning indeholder en Henstilling til Ministeren om at tage de fra den vedkommende gjorte Indvendinger til Følge, saa har jeg fundet det naturligt at understrege dette.

I øvrigt kan det naturligvis kun glæde mig, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard har fundet det ikke uden Interesse at dvæle i det, som det ærede Medlem kalder Magthavernes Selskab. Jeg beklager i meget høj Grad at maatte sige, at det ærede Medlem Hr. Korsgaards og hans Meningsfællers Selskab ganske sikkert ikke har glædet nogen af de tilstedeværende Repræsentanter for Flertallet... (*Christmas Møller:* Nej!). Ja, vent nu paa Begrundelsen, ærede Medlem! De er jo vant til at udraabe Postulater uden Grund, men denne Paastand er begrundet, ganske simpelt deri, at det var blottet for enhver Interesse at paahøre de ærede Medlemmers Indlæg, idet de lange Taler, som de ærede Medlemmer holdt, ikke var Udtryk for andet end Dialektik og Kværulans, uden noget som helst reelt Formaal.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger her paa sit Partis Vegne, at han ikke begriber, hvorfor Arveafgiftsbestemmelserne skal løbe i flere Aar. Men, ærede Medlemmer, De er dog ikke saa indskrænkede, som De her giver Dem Udseende af! Hvad er det for en Tragikomedie, de ærede Medlemmer her opfører? De ved jo meget vel, at naar man vil søge tilvejebragt mellem 8 og 9 Mill. Kr. ved Arveafgiftens Forhøjelse og vil undtage Litra A, Arveladen fra Forældre til Børn og Ægtefæller imellem, saa kan dette ikke lade sig gøre paa eet Aar, og for at vise et rimeligt Hensyn til de Mennesker, der kommer ind under denne Lovgivnings Bestemmelser, har man strakt den over en saadan Aarrække, at man maatte finde den Forhøjelse, der er fornøden for at tilvejebringe det ønskede Beløb, rimelig og hensynsfuld.

Jeg ser, at de ærede Medlemmer af det konservative Folkeparti tillægger sig Æren for at have opnaaet den Ændring i § 2 i Loven om Arveafgiftens Forhøjelse, hvorved Datoen 1. Maj ændres til 9. Maj. Ja,

jeg skal saamænd ikke misunde de Herrer den Besmykning, som de her mener at have erhvervet sig, den er i Sandhed beskedent, og en laant Fjer kan jo ogsaa pynte. For den er nemlig laant, idet Sagen slet ikke er rejst af de ærede Medlemmer, men af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, og rejst for øvrigt af ham, allerede før de ærede Medlemmer fik det allerfjerneste med denne Sag at gøre. Men i hvert Fald viser dette den komplette Urimelighed i Paastanden om, at der ikke har kunnet tages Hensyn til de Herrer's Opfattelse under denne Behandling. Naar der i det hele taget er Mening i, hvad de Herrer ønsker, saa ikke blot hører vi gerne derpaa, men opfylder ogsaa gerne saadanne Ønsker.

De ærede Medlemmer af det konservative Folkeparti har opholdt sig meget længe ved Spørgsmaalet om den regnskabsmæssige Opgørelse af det Provenu, som de Lovforslag vil give, hvis Virkning strækker sig ud over Udløbet af indværende Finansaar, og nu paastaar de, at derpaa har de ikke faaet Rede. Det kan jo ikke nytte noget at diskutere Paastande med de Herrer, for de bliver ved deres, hvilke Argumenter man end fremfører overfor dem. Jeg kan dog ikke undlade at minde dem om, at det udtrykkelig er sagt til dem, at hvis de vilde fremføre deres Ønsker med Hensyn til denne regnskabsmæssige Opstilling, saa var man rede til at imødekomme dem. Men de Herrer havde intet andet Ønske end at kværulere i denne Sag, og derved blev det.

Det forekommer mig i det hele taget, at de Herrer's Stilling til denne Lovgivning, som løber ud i det forholdsvis fredsommelige, at de Herrer agter at stemme imod den direkte Beskatning, som Forslagene indeholder — hvad der altid har været konservativ Sædvane, undtagen naar de har været under den gode Paavirkning fra vor Side —, men ikke drister sig til en mere martialske Holdning overfor den indirekte Beskatning, end at de vil undlade at stemme, kun i overordentlig ringe Grad, om overhovedet, motiverer den Desperation i denne Sag, som de ærede Medlemmer giver Udtryk for.

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg paataler de af det ærede Medlem anvendte Udtryk „Kværulans“ og „kværulere“.

Aksel Larsen: Der er jo ikke sket Ændringer af synderlig Betydning med Hensyn til disse Lovforslag ved deres Behandling i det af det konservative Folkeparti i dette Tilfælde saa højt ønskede og i andre